

Kelenvölgyi Hírhozó

2020. MÁJUS

Kelenvölgyi Polgárok Körének lapja

IN MEMORIAM IMREH FERENC

Ismertük, szerettük, köztünk élt. Tevékenyen, odaadással végezte a közösségért önként vállalt feladatait. A lesújtó eseményt követően – Rá emlékezve, gondolataink rendezése során - szembesültünk azzal, hogy ki is volt, Kit vesztettünk el. Nap, mint nap találkoztunk Vele, természetes volt számunkra minden gesztusa, megnyilvánulása, szeretete. Nagyon sokoldalú, másokért tevékenykedő, társasági ember volt.

Tele volt még tervekkel, azonban halála azok megvalósítását elvette Tőle. Most feladatként az utódaira hárul terveinek a megvalósítása. Nem lesz könnyű, de biztos vagyok benne, hogy a távolból is segíteni fog.

A Kelenvölgyi Hírhozó májusi és rendhagyó számával – személyiségét megidézve - RÁ emlékezünk. Nyugodjék békében, hiányozni fog, s nem felejtjük el!

Tábori József a KPK elnöke

Imreh Ferenc József életrajza - Fia, Attila tollából

Édesapám az Úr 1944. esztendejében július havának 17. napján született Imreh Ferenc és Fail Anna második gyermekeként, Budapesten a II. világháború utolsó évében, mikor is heves bombázások rázták székesfővárosunkat.

Nagymamám emlékei szerint apu nehezen akart a háborús események közepette e világra jönni. Vajúdása hosszas és fájdalmas volt. A kilencedik kerületi Baross utcai kórházban sikerült orvosi segítséggel megszületnie. Várandósága idején nagypapámmal légópincékben - olykor nehéz körülmények közt, több családdal együtt, nélkülözve az intimitást és a civilizáltság adta előnyöket- élték meg minden napjaikat, aggódva a jövő előre nem látható történéseitől.

Négy éves koráig a XI. kerületi Csóka utcában élt szüleivel és nővérével Annával, nagypapám munkaadója a néhai B.Sz.K. Rt. által biztosított szolgálati lakásában.

Nagypapám 1948-ban nagybátyja halálát követően családi házat örökölt Kelenvölgyben a Koboz - akkori nevén Csiki utca 8 szám alatt - mivel annak mindkét fia a háborúban életét vesztette. Ide költözve itt éltek mindannyian haláluk napjáig. Édesapám itt alapította meg családját szerető feleségével Terézzel, akit csak úgy becézett „Tercsikém”. A meglévő házat kibővítette a család és a rokonság segítségével.

Gyermekként szeretett a természetben lenni. Korán megtanulta édesapjától a kertészkedés örömeit. Sok időt töltött a ház kertjében, szerette megmászni a gyümölcsfákat főleg a kert domináns diófáját, aminek sokszor a legtetején füttyörészve kémlelte a tájat - édesanyja nem kis rémületére. Bátor volt gyerekkora óta.

A zene iránti szeretete kitöltötte élete minden napját. 9 évesen néhai nagybátyja és keresztapja tanította hegedűn játszani. Ezt követően tinédzser korában akusztikus gitárt kapott, ami teljesen a varázsába kerítette. Katonasága ideje alatt alapító tagja volt, más zenész katona társával együtt a Nautilus nevű zenekarnak, ahol szólógitárosként és énekesként játszott, főleg az akkori kedvelt slágereket, magyar és angol számokat játszottak. Ventures, Shadows, CCR (Creedence Clearwater Revival), Beatles, Spotnicks és még sorolhatnám. Sorkatonai szolgálata után a Scampolo együttes alapító tagja volt, ahol több ismert zenész is kezdte zenei pályafutását, mint Komár László, Zalatnay Sarolta, Faragó „Jimmy”.

A család gyökerei mindig fontosak voltak számára. Főként sváb bevándorlók leszármazottai, és a családi név Imreh egy nemesi erdélyi család leszármazási ágából erednek. (Ezt a nemesi rangot jelzi a név végén szereplő „h” betű is. Hajdanán felmenő Apánk az 1520-as években Erdély fejedelmének életét egy törökök elleni csata során megmentette, ennek zálogaként kapott birtokot, nemesi levelet „kutyabört” és a nevéhez az akkori Imre névhez hozzá csatolt „h” betűt. Vélhetőleg a nagy magyarságát igazolja a latin szóból Hungarian.)

A vér kötelez – mondja a mondás, és ez a nemesi gén öröklődött hosszú évek során, így édesapám ereiben ott csörgedezvén. Akik ismerték, láthatták ezen jeleit megnyilvánulni a benne lévő bátor hozzáállás, empátia, barátságosságra való törekvés, segítőkészség, igazságszerető hozzáállás, nagyszerűség, egyszóval egy nemesi jellemű ember értékeit. Nem azt akarom ezzel kifejezni, hogy édesapám egy „szent” ember volt. Ugyanolyan halandó, mint bármelyikünk, ugyan azokkal a kihívásokkal, emberi természetünkből eredő hibáinkkal, gyengeségeinkkel együtt. Becsülte az életet, átment kihívásokon, sokszor helyezte előtérbe más embertársának nyújtott segítségét a sajátjánál. Ez példaértékű a családjának.

Az igaz szerelem is elérte, mikor édesanyámat megismerte. 1962 októberében egy Alsógallai – Tatabányai – búcsúbálon történt. Első látásra szerelem volt, ami kitartott apu 2 éves sorkatonai szolgálata során. Szerelmük megpecsételésére 1967. február 14 - én került sor Alsógallán és Bánhidán, templomi esküvő és szerény családi összejövetel során. Sajnos ezt az eseményt szeretett nővére elvesztése árnyékolta be, amely az előtte levő napokban történt. Viszont szerelmüket, amelyet a tiszta szeretet vezérelt a most bekövetkezett tragédia idejéig, boldogságban, örömeiben gazdagon élték meg.

Fontos volt számára a családi kötelék, amelyet hűen, odaadóan ápolt. Frigyük zálogaként két fiú gyermekkel áldotta meg az Ég. Elsőként én, Attila érkeztem meg 1968. májusában.

Öcsém Ferenc Gábor rá 5 évre, 1973. áprilisában született meg. Fiait szeretettel nevelte, tanítgatta az életre, a világ ismeretére.

Dolgozói pályafutása iskolai éveinek érettségivel való lezárásával kezdődött. A munka szeretete járt vele együtt. Kollégáival való jó kapcsolatára mindig törekedett. Sok vállalati kiránduláson, programokon vett részt családjá kíséretében. Emlékszem a szinte családias légkörre amiért ő is sokat tett. Egészen nyugdíjazásáig kitartott első munkahelye mellett a BKV-nál. A cég elődjénél kezdett a BSzK Rt-nél, mint esztergályos szakmunkás. 1981-ben sikeresen végzett ipari technikus végzettséget szerzett a József Attila Ált. Gépipari technikum esti tagozatán.

Ezt követően szakmailag tovább lépett, mint technikus, szeretett rajzolni, sok szakipari technikai rajz jött ki a keze alól. Később 1985-ben művezető kinevezést kapott, majd a 90 - es évek elején főművezető lett a BKV Füzesi üzemében, ahol alkatrészeket gyártottak a villamos járművekhez. Ebben az időben én is itt dolgoztam, élvezve az közös munkát.

Szakszervezeti tagként közreműködött az ottani dolgozók jogi védelme terén, mint szakszervezeti üzemi tanács tag. Folyton kifejtette véleményét igazság érzete alapján és ez itt is megnyilvánult.

Családi élete is bővült mikor Attila fia - én - 1987. júliusában a születésnapját követő napon megházasodott és ezt követően hamarosan megszületett első unokája Bettina. Őt követte 1990-ben Dávid, majd 1994-ben Kolos és tizenegy évre rá, 2005-ben Jázmin megszületése.

Ferenc Gábor fia 2005-ben kötött házasságot, e frigyből két unoka született, 2006-ban Boglárka majd 2012-ben Noémi. A mennyei gondviselés sok családi örömmel áldotta meg. Szeretettel ápolta kapcsolatát szüleivel, apósával, anyósával, akiket szüleiként szeretett. Sógorát, sógorasszonyát testvérként szerette és segítette. Gyermekével, unokáival, s az utóbbi pár évben megszületett dédunokáival szeretetteljes kapcsolatra törekedett. Nagy boldogsággal beszélt róluk, büszkén osztotta meg velük kapcsolatos élményeit. Áldásként tekintett erre szeretett feleségével, édesanyámmal együtt.

Közösségi tevékenységekben is szerepet vállalt. 1989-ben kelenvölgyi polgári kör nyomdokain az újjá alakuló a Kelenvölgyi Polgárok Köre keretében - alapító tagjaként- a Kiránduló Klub vezetésével bízták meg amit haláláig szeretettel vezetett. Minden évben különböző helyeken, hazánk szépséges tájaira, nevezetességeihez, majd Ausztria, Erdély és Csehország, Szlovéniába szervezett több napos kirándulásokat a társaság örömeire.

Horgász szenvedélyét, amelyet édesapjától örökölt és azt fiainak is tovább adta, a BKV-HÉV horgászgyegetület tagjaként élte meg. Idővel titkári és majd a társaság bizalmi döntése alapján az elnöke lett.

Sváb származása és az identitása a nemzetiségének ápolására is készítette, így kapcsolatba került a német nemzetiségi önkormányzattal. A területi választások eredménye után elnöknek választották meg az Újbuda német nemzetiségi önkormányzat élére, ahol 10 évig szolgált. Nevéhez számos rendezvény, esemény, bál, mint a méltán híres svábbál is hozzá fűződik, ezek szervezését, lebonyolítását örömmel végezte.

2020. áprilisának 22. napján a Lelkét az Úr magához szólította. A koronavírussal folytatott 4 hetes kitartó küzdelemben a teste elfáradt és a szíve megállt. Egy hónapig harcolt azért, hogy itt maradhasson velünk, hogy vissza tudjon térni szerető családjához. A mély fájdalom ellenére boldogság tölti el szívünket, hogy ő, az édes férj és apánk. Büszkék vagyunk rá. Ő a mi hősrünk! Szemünkben ő a győztes! Emléke Örök szeretettel a szívünkben tovább él.

Gyászolunk, emlékezünk

A koronavírus elleni küzdelemben alul maradván, 76. életévében, 2020. április 22-én elhunyt **Imreh Ferenc** polgártársunk, Újbuda-Kelenvölgyi lakos. Imreh Ferenc apai ágon erdélyi német, anyai ágon Tatabánya környéki sváb származású. 1944. július 17-én Budapesten született, és négyéves korától haláláig Kelenvölgyi lakos volt. Felesége is alsógallai sváb családból származik. Két fiát is a német nemzetiséghez való kötődésben nevelte. Ők felnőttként Bajorországban próbáltak szerencsét. A nagyobbik fia hazatelepült, de családja (gyerekei, unokái most is ott élnek), kisebbik fia családjával ma is Bajorországban él és dolgozik. Ott él 6 unokája és 3 dédunokája.

Egész életében elhivatott, aktív személyként, fáradhatatlanul részt vett a kerület és a lakóhelye közösségi életnek alakításában, fejlesztésében.

2010-től Újbuda Német Önkormányzatának tagja, majd két cikluson keresztül elnöke volt.

(2019-ben Ő kérte felmentését az elnöki feladatok alól, az alelnökség további vállalása mellett.)

Ha tehetett, bajor jellegű ruházatot hordott, és még az autójában is sváb, bajor zenét hallgatott.

Vallotta, hogy a fiatalokat kell megnyerni a német kultúrának, ezért vezetésével támogattunk a kerületben két óvodát és két általános iskolát, minden olyan programjában, ami német kötődésű (anyaországi utazások, német hagyományőrző nyári táborokon való részvétel, német nyelvű könyvesbeszélgetés, német vers- és prózamondó versenyek, német testvérvárosi kapcsolat stb.). Évente díjaztuk a német nemzetiségi óvodai csoportok és a német nemzetiségi iskolai osztályok német nyelvi tanárait, óvónőit (év német pedagógusa, az év német óvodapedagógusa).

A kerületben lévő német vonatkozású emlékhelyek koszorúzását, német jellegű rendezvények mentorálását sem felejtette el. Gondolt az idősebb német származásúakra, ezért elkezdte és hagyománnyá tette a kerületi Sváb bálakat, amelyek olyan népszerűek, hogy szinte korlátozni kell a résztvevők számát.

A málenkij robotra elhurcolt németekről szóló konferenciákon Újbuda Német Önkormányzata képviselőjében többször volt jelen. Kezdeményezésére támogattuk a pécsiek kutatási törekvéseit ebben a témában.

Kedvenc utazási területe Bajorország volt. Mikor fiaival látogatott, mindig felkerestek feleségével együtt egy - egy Bajor tájegységet, hogy megismerje azokat. Február végén volt az utolsó utazása Bajorországba, ahol kisebbik fiáéknál voltak a feleségével együtt egy hetet.

Alapító tagja volt a **Kelenvölgyi Polgárok Köre (KPK)** lokálpatrióta civil szervezetének. Emberi elhivatottsága, adottságai és kiváló szervezői képessége vezetésre teremtette. Harminc évig, haláláig folyamatosan részt vett a KPK munkájában vezetői tagként. Video felvételeivel folyamatosan dokumentálta a szervezet eseményeit.

A Kirándulók klubja vezetőjeként sokaknak lehetőséget biztosított mind a hazai, mind a külföldi értékek megismerésére. Kirándulásai nagyban hozzájárultak a helyi közösség építéséhez, a közösségi élet aktív, tevékeny szereplője volt, ahol csak megjelent tisztelet övezte.

Saját gyökereire építve sokat tett a lakóhelyi **német nemzetiségi kultúra** ápolásáért. Neki is köszönhető, hogy Kelenvölgyben mind az Óvoda, mind az Iskola ápolja német nemzetiség hagyományait. Kezdeményezője volt a testvérvárosi kapcsolatok felvételének, ápolásának.

Tradíciót teremtett a Kelenvölgyi Közösségi Házban kerületi összefogással sorozatosan megrendezésre kerülő Farsangi- és Szüreti Sváb bálak megszervezésével.

Tagja volt a Kertészek és Kertbarátok Országos Szövetségének. 2007-ben létrehozója és 2010-ig vezetője volt a - mai napig is működő - **Kelenvölgyi Kertbarátok Körének**. Személyében a kertművelés számos fortélyát tanultuk meg. Tanácsaival örömmel segítette a kezdő tagokat. Horgász szenvedélyét a BKV-HÉV horgászegyesület tagjaként élte meg. Annak titkára, majd a társaság bizalmi döntése alapján az elnöke lett.

Egyéni, pozitív kisugárzása volt, szeretet, vidámság, jókedv övezte. Igaz, jó barát, nagy humanista volt. A zene iránti szeretete kitöltötte élete minden napját. Kilenc évesen néhai keresztapja tanította hegedűn játszani. Tinédzser korában akusztikus gitárt kapott, ami teljesen elvarázsolta. Sorkatonai szolgálatának idején alapító tagja volt a Nautilus nevű zenekarnak, majd ezután a Scampolo együttes alapító tagja volt több ismert, neves zenésszel együtt.

A Kelenvölgyi Polgárok Köre a helyi közösség érdekében végzett munkájáért, tisztelete kifejezéséeként már 2014-ben a „**Kelenvölgyért Díj**” elismerő oklevélben részesítette.

Sajnálatosan egy tevékeny ember életének vetett véget a vírus. Kegyelettel őrizzük emlékét.

Dr. Seifert Tibor
Újbuda Német Önkormányzat
elnöke

Tábory József
Kelenvölgyi Polgárok Köre
elnöke

Az áprilisi Hírhozóból kimaradt a március 7-én megtartott **Nónapi köszöntő összejövételünkön** a KPK Női kórusának műsorát erősítette Imreh Ferenc bársonyos bariton hangjával. Feri örömmel vett részt a kórus felkészülési próbáin is kedvesen mondta „Én leszek a vegyes kar első férfi tagja”.

Az énekes összeállítás elhangzása után Ő mondta el **Krajnik László Nónapi köszöntő című versét** a jelenlévő hölgyeknek.

A meglepetést okozó fiú csapat egyik lelkes tagjaként vidáman vett részt a vacsoraest hölgy vendégeinek köszöntésében és szórakoztatásában.

Egyikünk se gondolta, hogy ez az utolsó alkalom, amikor együtt volt velünk.....

(Török Zsuzsa emlékezése)

Sárkány Péter emlékezése

Mély megrendüléssel kaptuk a szomorú értesítést, ugyan tudtunk a fertőzödéstről, de nagyon sokat imádkoztunk Feri barátunkért és a mielőbbi viszontlátásban reménykedtünk, mert annyi mindent elterveztünk. Terveztük, hogy 2021 január 24.-én Vince napon megint együtt koszorúzunk a szobornál, mint a fényképen a csatolt budaörsi cikkben.

Feri nagyon fogsz hiányozni mindannyiunknak, mindig vidám voltál és most a pislogó mécsesre tekintve, Rád gondolunk szeretettel, emlékedet őrizve kívánjuk, hogy nyugodjál békében.

A mély gyászban családdal, ismerősökkel együtt szomorkodunk.

A következő írást is tőle kaptuk:

Szent Vince-napi ünnepség a Gellért-hegyen

A budafoki Promontorium Borlovagrend és a Magyar Történelmi Szalon között a kapcsolat a 2019. március 25-én, a svábok szőlőkultúrájának emléket állító „Szőlős Madonna” képoszlop (Bildstock) avatásával kezdődött, s már akkor megfogadták a további együttműködést.

A Promontorium Borlovagrend küldetése

Az 1992-ben megalakított Promontorium Borlovagrend célja a szőlő és bor jelentőségének megismertetése, a kulturált borfogyasztás népszerűsítése. Borrendi viseletük az úgynevezett „havelock”, a múltat idéző széles körgallérú fekete kabát a magas tetejű, szintén fekete cilinderrel, amelyet még a lovag hölgyek is viselnek.

Budafok területén – Budaörshez hasonlóan – a szőlőkultúra a rómaiak koráig nyúlik vissza. A török idők után elnéptelenedett területekre telepéseket hozattak. Budafokra a terület birtokosa, Savoyai Jenő herceg Rajna vidékéről hívott telepeseket, akik a lankás domboldalokon szőlőművelésbe kezdtek. Innen datálódik a latin Promontorium elnevezés. A betelepített németek által felvirágoztatott szőlőkultúra a Buda-sasadi szőlőtermő terület meghatározó részévé vált. A XIX. század végén futótűzként terjedő filoxéravész itt is hatalmas pusztítást végzett. A vészt követően hatalmas pincerendszere lévén, fokozatosan az ország kereskedelmi központja lett. Szerepét növelte, hogy a kivételes tehetségű agrárpolitikus, földművelésügyi miniszter, Darányi Ignác javaslatára 1901-ben Budafokon alapították meg a mai Soós István Borászati Szakközépiskola elődjét, a Pincemesteri Tanfolyamot. Nagy sikert hozott a Törley Vilmos által 1882-ben elindított pezsgőgyártás, amely már 1905-ben egymillió palackot forgalmazott. Budafok hírnevét ismerték el 1987-ben a

„Szőlő és Bor” városa kitüntető címmel is.

A borrend legjelentősebb nyilvános szereplése: minden évben részt vesznek a szeptember első hétvégén megrendezésre kerülő Budafoki Pezsgő és Borfesztiválon, amelyen az új borlovagokat is avatják.

„Ha megcsordul Vince, tele lesz a pince” – tartja a mondás, vagyis, ha Szent Vince napján olvad a hó, jó lesz a szőlőtermés és a bor. A borlovagoknál hagyomány, hogy minden év január 22-én, Szent Vince napján megemlékezzenek a Gellért-hegyen, a Kemenes és Kelenhegyi út találkozásánál az egykori szőlőművelők emlékére felállított, szentet ábrázoló oszlopnál.

A vendégeket Dr. Sárkány Péter köszöntötte, aki először megemlékezett a Magyar Kultúra Napjáról, mert 1823-ban ugyanezen a napon fejezte be Kölcsey Ferenc a Himnusz írását. Nemzeti himnuszunkat elénekeltük Ambrus Károly tárogató kíséretével. Szó esett a hajdani gellérthegyi szőlők történetéről is. (Budaörs ugyanannak a borvidéknek volt a része, akárcsak a Gellérthegy és Budafok. Sajnálatos, hogy városunk, amely meghatározó szerepet játszott a vidék borkultúrájában, már csak nyomaiban őrzi a virágzó bortelepülés emlékeit, a közel 700 borpincéből már alig maradt.) A Gellért-hegy is elvesztette korábbi képét, az 1880-as évek végén fellépő filoxéravész elpusztította a virágzó szőlőkultúrát.

Meskó Bánk Szent Vince történetéről beszélt és egy szép verssel fejezte be előadását. Az Ibériai félszigeten született Vince diakónust püspökével együtt

kínózták meg, és halt vértanúhalált Diocletianus császár 303-ban elrendelt keresztényüldözése idején. Gábor atya, pálos szerzetes megszentelte először a vizet, majd megáldotta vele a venyigéket, a borokat és a résztvevőket. Természetesen az ünnepség nem fejeződhetett volna be finom borok kóstolgatása nélkül. A nap emlékét őrzik majd a vendégek között szétosztott, megszentelt venyigékből új életre született szőlőtőkék...

**„Rövid életét az ember
csak bánattal élje?
Hajts ki, hajts ki örömemre
Szőlő venyigéje!
Gyöngye hajnalszín piroslik
Most az új levelkén:
Nedve csillogó, tüzes lész
Mint a déli napfény.”** (Tompa Mihály: Szőlőhegyen – részlet)

2020.02.01 |Budaörs
Polgár Marianne
Képek: Szóts László

Kiránduló Klub

A KPK közgyűlésére készülve a klubvezetők elkészítették az elmúlt évről szóló beszámolójukat, így **Feri, a Klub vezetője** is. Az elmúlt évben is, az előző évekhez hasonlóan, egy belföldi és egy külföldi kirándulást szervezett Feri alapos előkészítéssel, körültekintő szervezéssel. Így írt erről:

„A Kiránduló Klub 2019 –ben két programot szervezett tagjai részére. Az elsőt május 08-11 között Nyugat Csehország és Szászország területének megismerésére tartottuk. A négy nap alatt szállásunk az Észak- Nyugati Cseh tartomány fővárosában, a Lábe (Elba) folyó völgyében Ústi nad Labem –ben volt.

Első nap megtekintettük a szálláshely közelében szép környezetben fekvő Velké Brezno kastélyt. Második nap Drezdába utazunk, ahol kétórás helyi idegenvezetéssel bejártuk az óvárost, megcsodáltuk történelmi nevezetességeit, majd szabadidő keretében lehetőség volt az óváros környezetének megismerésére. Innen Meissen-be utaztunk, ahol megnéztük a világhírű porcelán gyár kiállítását, majd kb. egy rövid sétát tettünk a történelmi óvárosban. Harmadik nap busszal átmentünk a csodálatos Szász-Svájc vidékére az Elba folyó völgyében. Bad Schandaunál hajóra szálltunk és egy órányi szép hajóutat tettünk Rathen üdülőhelyig. Itt ismét buszra szálltunk és az Elba déli oldalán lévő Königstein erődítményhez mentünk. Az erődítménybe felvonóval mentünk fel, ahonnan páratlan kilátás nyílt az Elba völgyre és a környező érdekes formájú hegyekre. Innen tovább utaztunk a szász királyok nyaraló helyére a Pillnitz –i kastélyokhoz. Itt megtekintettük a 1722 – 24 -ben épült, Erős Ágost fejedelem építőkédvének gyöngyszemeként említett kastély együttest a nagyon szép park felől, majd a turisták által közkedvelt pálmaházat és a parkot jártuk be. Tovább utazva felmentünk a fantasztikus formájú homokkő sziklák vidékére a Bastei –be. Itt megcsodálhattuk a környéket, az elbűvölő 76 m –es kőhidat, ami egyes sziklatömböket köt össze, valamint az elragadó kilátást az Elba völgyére és élvezhettük a hely varázsát. Negyedik nap hazafelé úton megálltunk az impozáns Ploskovicei kastélynál, ahol a kastélyon kívül megnéztük az alatta épített nagyon érdekes mesterséges barlangot is.

Az őszi kirándulásunk alkalmával október 12 –én a Bakony-vidék nevezetességeit kerestük fel.

Utunk első állomása Zirc volt, ahol megtekintettük a 1732-57 között épült impozáns apátságot melynek különlegesen szép főoltára Magyarország legnagyobb, barokk stílusban készült oltárépítménye. A templom büszkélkedhet Franz Anton Maulbertsch -nek két festményével is.

Egyedülálló a két orgonája: a szentély-orgona a szerzetesek imáját kísérte, míg a karzat német romantikus hangszere a liturgiát szolgálja. 1982-ben, alapításának nyolczszázadik évfordulóján Basilica minor rangot kapott a templom. Második programhelyünk Bakonybél. Itt meglátogattuk Magyarország első komplex csillagászati ismeretterjesztő centrumát, a Pannon Csillagdat. Tárlatvezetés keretében megismerkedhettünk a csillagászat alapkérdéseivel, megtekintettük a speciális kupolafelületre optimalizált, a „Csillagok Világa” c. 22 perces 3D –s amerikai ismeretterjesztő filmet, majd a csillagvizsgáló kupolában távcsövön keresztül a napkitörések is láthatóak voltak.

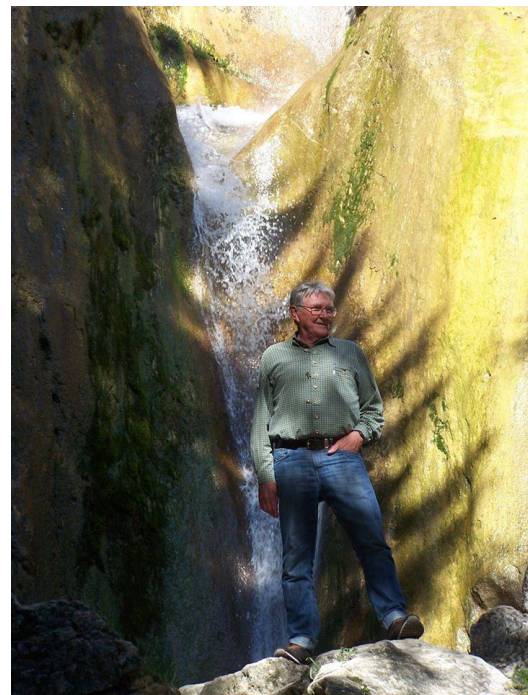
Innen Pápa volt a következő úticélunk, ahol Magyarország egyik legszebb, a közelmúltban felújított barokk kastélyában, az Esterházy-kastélyban bepillantást nyerhettünk a barokk főúri élet hétköznapijaiba és a megelevenedett múlt különleges élményében részesültünk korhű ruhákba öltözött kísértőinktől. A tárlatvezetés része volt egy, a város történetét és látnivalóit bemutató kisfilm és a kastélykápolna

megtekintése. Következő programunk a Kékfestő Múzeum megtekintése volt. Közép-Európa leg nagyobb kékfestő műhelye, ez a 1783-ban alapított Kluge kékfestő üzem. A tárlatvezető segített abban, hogy minél jobban megismerhessük azt az összetett folyamatot, amit a kékfestés jelent. A kiállított gépeket, berendezési tárgyakat eredeti környezetükben tekinthettük meg.

Az idei év tervéről így írt: „Ez évben május 8-10 között Stájerország és Alsó-Ausztria szép tájaival és nevezetességeivel fogunk megismerkedni.” Március elején beszéltem vele utoljára, s kérdeztem tőle, hogy nem kellene az akkor már ismert, itthon is megjelent vírus miatt elhalasztani a kirándulást. Ő is így gondolta, s pár nap múlva jelezte, hogy lemondta a szállást...Persze szomorkodtunk emiatt, hiszen egy nagyon szépnek ígérkező utat kellett elfelejteni...Azóta Feri, Te messze mentél, már nem kirándul együtt a csapat úgy, mint eddig...Lehet, hogy lesznek kirándulások, de azok már mások lesznek...Nem Te vezeted, nem lesz az a jellegzetes „Figyelem, figyelem: szolgálati közlemény” a buszon...

Ezekkel a képekkel emlékezünk az utazókkal együtt átélt szép élményekre!

(A szerkesztő)

A Svábbálok

Minden évben telt ház mellett került megtartásra mind a Farsangi Svábbál, mind a Szüreti Svábbál, melyek Újbuda Német Önkormányzata szervezésében, a ClubNetCet Egyesület és a Kelenvölgyi Polgárok Köre közreműködésével a Kelenvölgyi Közösségi Házban. A zenét a Saarer Musikanten fiatal zenészei szolgáltatták, akik minden alkalommal örömmel jöttek ezekre a jó hangulatú estekre, mivel nagy érdeklődés, zenéjüket kedvelő és táncolni szerető közönség várta őket. Legutóbb február 15-én került sor a Farsangi Svábbálra.

A rendezvényt hivatalosan a kerületi Német Önkormányzat nevében Dr. Seifert Tibor elnök nyitotta meg. Üdvözölte a megjelent vendégeket - Dr. László Imre Polgármestert és feleségét, Barabás Richárd alpolgármestert, valamint a rendezvényt támogató intézmények, a kerületi és kelenvölgyi szervezetek képviselőit és az est résztvevőit.

Jelezte, hogy a testületen belül a rendezvények szervezését az elnök-helyettes vállalta fel, így átadta a továbbiakban a szót a **bál fő szervezőjének, Imreh Ferencnek**. Ő is köszöntötte est résztvevőit, külön a névnapjukat a közeli napokban ünneplőket, majd átadta a szót Dr. László Imre polgármesternek.

A Polgármester úr a meghívást megköszönve, - kellemes időtöltést, jó szórakozást kívánva - kiemelte a lokálpatrióta rendezvény fontosságát a nemzetiségi hagyományok megőrzése és továbbadása szempontjából. Említette, hogy nagy szerepe van ezeknek a rendezvényeknek a közösség alakítása, összetartása szempontjából.

Hagyományosan a vacsorával kezdődött az est, melyet remek hangulat követett, a jó társaság és sok jó zene, eredeti sváb népzene, világslágerek, retró tánczenék eredményeként. A részt vevőknek Imreh Feri és felesége Terike hozta meg a kedvét szép, összeszokott nyitótáncukkal.

A kevés szünetek egyikén, a tombola idején pihentek a zenészek, a nyerő számokat Göndör és Török Zsuzsi, valamint Kisné Cseri Juli vezényletével húzták ki az előzőleg nyertes személyek. Szinte minden asztaltársaság szerencsés volt, nagy ujjongás és tapsok kísérték a kisorsolt nyereménytárgyak átvételét. A tombolát követően a megpihent társaságot ismét megmozdította a zene, egy kis lakodalmi hangulatot idézve a vonatozással, majd egy másfél órás fergeteges záró hangulat után nehezen engedték el a zenészeket éjjel két óra tájban, hogy elmondhassuk: **összel veletek ugyanitt!**

Akik egy ilyen Svábbálon részt vettek, mindenkinek maradandó élményt jelentett Feri kiváló szervezése, a lelkes és tehetséges ifjú zenészek játéka, hangulat és a vidám társaság.

Köszönjük Feri, hogy a hagyományt folytattad, az ifjabb nemzedékeket is megnyerted a sváb zenének, míg élünk velünk marad az élmény.

„Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens része, a szárazföld egy darabja; ha egy göröngyöt mos el a tenger, Európa lesz kevesebb, éppúgy, mintha egy hegyfokot mosna el, vagy barátaid házáat, vagy a te birtokod; minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól.”

John Donne

Felelős kiadó: KPK vezetősége. Székhely: 1116 Budapest, Alabástrom utca 9.
Szerkeszti: Dérné Mátrai Katalin email: derne.kati@gmail.com
Kelenvölgyi Polgárok Körének adószáma: 19676205-1-43